

ระเบียบมหาวิทยาลัยศิลปากร
ว่าด้วยค่าชดเชย (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจ่ายค่าชดเชย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๖๑ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๙ และข้อ ๓๒ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการบริหารงานบุคคลลูกจ้างมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๙ สภามหาวิทยาลัยศิลปากรในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยค่าชดเชย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ ของระเบียบมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยค่าชดเชย พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ ให้จ่ายค่าชดเชยให้แก่บุคลากรประจำซึ่งเลิกจ้าง ดังนี้

(๑) ทำงานติดต่อกันครบหนึ่งร้อยสี่สิบวัน แต่ไม่ครบหนึ่งปี ให้จ่ายเท่ากับหนึ่งเท่าของอัตราเงินเดือนเดือนสุดท้าย

(๒) ทำงานติดต่อกันครบหนึ่งปี แต่ไม่ครบสามปี ให้จ่ายเท่ากับสามเท่าของอัตราเงินเดือนเดือนสุดท้าย

(๓) ทำงานติดต่อกันครบสามปี แต่ไม่ครบหกปี ให้จ่ายเท่ากับหกเท่าของอัตราเงินเดือนเดือนสุดท้าย

(๔) ทำงานติดต่อกันครบหกปี แต่ไม่ครบสิบปี ให้จ่ายเท่ากับแปดเท่าของอัตราเงินเดือนเดือนสุดท้าย

(๕) ทำงานติดต่อกันครบสิบปี แต่ไม่ครบยี่สิบปี ให้จ่ายเท่ากับสิบเท่าของอัตราเงินเดือนเดือนสุดท้าย

(๖) ทำงานติดต่อกันครบยี่สิบปีขึ้นไป ให้จ่ายเท่ากับสิบสามเท่าครึ่งของอัตราเงินเดือนเดือนสุดท้าย

การนับระยะเวลาของจำนวนปีเพื่อคำนวณอายุงานตามวรรคหนึ่ง หากมีเศษของปีเกินสิบเอ็ดเดือนสิบห้าวันแต่ไม่ครบสิบสองเดือน ให้ปัดเศษเป็นหนึ่งปี

การเลิกจ้างตามข้อนี้หมายความว่า การกระทำใดที่มหาวิทยาลัยไม่ให้บุคลากร
ประจำทำงานต่อไปและไม่จ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างให้ ไม่ว่าจะเป็นเพราะเหตุสิ้นสุดสัญญาจ้างหรือเหตุอื่นใด
และหมายความรวมถึงกรณีที่บุคลากรประจำไม่ได้ทำงานและไม่ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างเพราะเหตุที่
ส่วนงานมีการเปลี่ยนแปลงภารกิจหรือเหตุจำเป็นอื่นด้วย”

ประกาศ ณ วันที่ ๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายภราเดช พยัฆวิเชียร)
นายกสภามหาวิทยาลัยศิลปากร

